

**Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами
«Інвест-Консалтинг»**

**Примітки до проміжної фінансової звітності за період, що закінчився 31
березня 2016 року**

1. Загальні відомості
2. Загальна основа формування фінансової звітності
3. Суттєві положення облікової політики
4. Основні припущення, оцінки та судження
5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості
6. Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності
7. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах
8. Розкриття іншої інформації
9. Умовні зобов'язання
10. Політика управління ризиками
11. Управління капіталом
12. Події після звітної дати

1. Інформація про компанію з управління активами

Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «Інвест-Консалтинг» («Товариство») (код ЄДРПОУ 32710395) зареєстроване 12 жовтня 2003 року відповідно до чинного законодавства України. Місцезнаходження Товариства: вулиця Сікорського Ігоря авіаконструктора, будинок 1, нежитлове приміщення № 524 (літера Г), м. Київ, 04112, Україна.

Основним видом діяльності Товариства є надання послуг з управління фондами, інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення.

Товариство має такі ліцензії:

Серія АВ № 617835, видана Товариству з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «Інвест-Консалтинг» Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами);

Дата прийняття та номер рішення про видачу ліцензії: 15.03.2012 р. № 220;

Дата видачі ліцензії 26.03.2012 року;

Строк дії ліцензії: 26.03.2012 року – необмежений

Кількість працівників станом на 31 березня 2016 р. складала 16 осіб.

Станом на 31 березня 2016 р. учасниками Товариства були:

Учасники товариства:	31.12.2015	31.12.2014
	%	%
ГУК ОЛЕГ ВІКТОРОВИЧ	100	100
Всього	100,0	100,0

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Проміжна фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою проміжної фінансової звітності Товариства за період, що закінчився 31 березня 2016 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2015 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством проміжна фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2015 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні проміжної фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не суперечать вимогам МСФЗ.

2.2 МСФЗ, які обов'язкові для застосування вперше за рік, що закінчився 31.12.2015р.

Товариство застосовує наступні нові або переглянуті стандарти і інтерпретації, випущені Комітетом з Міжнародних стандартів фінансової звітності та Комітетом з інтерпретацій Міжнародних стандартів фінансової звітності (далі - «КМСФЗ»), які вступили в дію та відносяться до фінансової звітності Товариства для річних періодів, що розпочинаються з 1 січня 2015 року, які набувають чинності як новий документ Комітету з роз'яснень міжнародних стандартів фінансової звітності і лімітовані зміни ряду міжнародних стандартів:

Поправки до МСБО 19 «Винагород працівникам» дата випуску - листопад 2013 р. застосовуються до річних періодів, які починаються з 01.07.2014 р.. Поправка, що роз'яснює облік внесків в плани, що зобов'язали працівників або треті сторони робити внески для покриття витрат на виплату винагород

Щорічні вдосконалення 2010-2012 дата випуску - грудень 2013 р. застосовуються до річних періодів, які починаються з 01.07.2014 р.

Щорічні вдосконалення 2011-2013 дата випуску - грудень 2013 р. застосовуються до річних періодів, які починаються з 01.07.2014 р.

2.4 Стандарти, які були завершені, але ще не вступили в силу

Наступні стандарти та поправки до існуючих стандартів, які відносяться до фінансової звітності Товариства, але які не набрали чинності для фінансових періодів, що починаються з 01 січня 2013 року або після цієї дати, та які Товариство не застосувала достроково:

МСФЗ -9 «Фінансові інструменти» дата випуску - липень 2014 р. застосовуються до річних періодів, які починаються з 1.01.2018 р. Стандарт змінює класифікацію та оцінку фінансових активів. Класифікація фінансових активів залежить від застосовуваної в Товариства бізнес-моделі управління ризиками та характеристик грошових потоків, передбачених договором. Оцінка можлива за амортизованою вартістю, за справедливою

вартістю, а також стандарт вводить нову категорію оцінки – оцінка за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (ССПСД). Облік за ССПСД допускається щодо наявних фінансових активів у рамках бізнес-моделі, цілі якої досягаються за рахунок отримання передбачених договором потоків грошових коштів, так і продажу фінансових активів.

МСФЗ -15 «Виручка за договорами з клієнтами» дата випуску - травень 2014 р. застосовуються до річних періодів, які починаються з 01.01.2018 р. Ключовий момент стандарту визначає величину виручки у розмірі очікуваної плати за переданий товар або надану послугу. З введенням стандарту виручка від сервісного договору буде ділитися на два компоненти: виручка від продажу активу (визначається за справедливою вартістю) і власне виручка від надання послуг, яка буде визнаватися в розмірі меншому, ніж обумовлено в договорі, якраз на суму виділеного компонента.

МСФЗ -17 «Оренда» дата випуску - січень 2016 р. застосовуються до річних періодів, які починаються з 01.01.2018 р.

Поправки 2015 до МСФЗ для підприємств малого та середнього бізнесу дата випуску - травень 2014 р. застосовуються до річних періодів, які починаються з 01.01.2018 р..

Поправки до МСФЗ- 11 «Спільна діяльність», Поправки до МСБО 16 «Основні засоби» і МСБО 38 «Нематеріальні активи» дата випуску - травень 2014 р. застосовуються до річних періодів, які починаються з 01.01.2016 р.. Після внесення поправок до МСФЗ (IAS) 16 «Основні засоби» забороняється застосування методу амортизації на основі виручки у відношенні об'єктів основних засобів, так як метод відображає характер економічних вигод, що генеруються активом, а не споживання майбутніх економічних вигод від цього активу. Аналогічна логіка доречна і для МСФЗ (IAS) 38 «Нематеріальні активи» – виручка не може бути належною підставою для амортизації нематеріального активу, крім двох випадків: коли нематеріальний актив виражається як міра виручки, а також коли виручка і споживання економічних вигод від використання нематеріального активу тісно взаємопов'язані.

В обидва стандарту вводяться поправки про те, що очікуване майбутнє зниження ціни продажу продукту, одержуваного з допомогою активу, може вказувати на зменшення майбутніх економічних вигод, пов'язаних з активом.

Поправка до МСБО -12 «Податки на прибуток» дата випуску - січень 2016 р. застосовуються до річних періодів, які починаються з 01.01.2017 р.

2.4 Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.5 Припущення про безперервність діяльності

Проміжна фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.6 Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується проміжна фінансова звітність, вважається календарний квартал, тобто період з 01 січня по 31 березня 2016 року.

2.7 Застосування нових стандартів і інтерпретацій

Товариство застосувала наступні нові і змінені міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та інтерпретації Ради з Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ) і Комітету з інтерпретаціям міжнародних стандартів фінансової звітності СМСФО (КІМСФЗ) для цілей підготовки цієї річної фінансової звітності:

Поправка до МСФЗ (IFRS) 7 «Розкриття інформації – Передача фінансових активів»;

Поправка до МСФЗ (IAS) 24 "Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін» (переглянутий);

Поправка до МСФЗ (IFRS) 32 «Фінансові інструменти: Подання інформації» - Класифікація прав на емісію;

Поправка до МСФЗ (IAS) 12 «Відкладені податки – Відшкодування активу, який лежить в основі відкладеного податку»;

Прийняття даних стандартів і інтерпретацій не зробило впливу на фінансову звітність за рік, що закінчився 31 грудня 2015 року.

3. Суттєві положення облікової політики

3. СУТТЄВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

3.1.1 Принципи складання звітності - фінансова звітність Товариства не включає фінансову звітність контрольованих нею організацій (дочірніх підприємств). Контрольованим вважається підприємство, якщо керівництво Товариства має можливість визначати його фінансову та господарську політику для отримання вигод від його діяльності.

3.1.2 Застосування припущення безперервності діяльності

Дана проміжна фінансова звітність була підготовлена виходячи з припущення про безперервність діяльності.

3.2 Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1 Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», який застосовується Товариством раніше дати набуття чинності.

3.2.2 Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.2.3 Операції в іноземній валюті

Фінансова звітність Товариства складається у валюті основного економічного середовища, в якому вона здійснює свою діяльність (у функціональній валюті). При підготовці фінансової звітності операції у валюті, відмінній від функціональної (в іноземній валюті), відображаються за курсом на дату здійснення операції. На кожну звітну дату грошові (монетарні) статті, виражені в іноземній валюті, перераховуються за курсом Нацбанку України, що встановлений на звітну дату.

Не грошові статті, відображені за первісною вартістю, вираженої в іноземній валюті, перераховуються у функціональну валюту за курсом на дату здійснення операції і надалі не перераховуються. Курсові різниці відображаються у звіті про фінансові результати у тому періоді, в якому вони виникли. Курсові різниці, що виникають за кредитами і позиками, відображаються у складі фінансових витрат, у той час як курсові різниці, що відносяться до операційної діяльності, відображаються у складі інших операційних доходів або витрат.

3.2.4 Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3 Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1 Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство застосовує МСФЗ 9 до всіх статей, на які поширюється сфера застосування МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка».

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Фінансовий актив оцінюють за справедливою вартістю, окрім випадків, коли його оцінюють за амортизованою собівартістю. Фінансовий актив оцінюють за амортизованою собівартістю, якщо виконуються обидві такі умови:

а) актив утримують в моделі бізнесу, мета якої - утримування активів задля збирання контрактних грошових потоків;

б) контрактні умови фінансового активу передбачають у певні дати надходження грошових потоків, які є лише погашенням основної суми та сплатою відсотків на непогашену основну суму.

Товариство класифікує всі фінансові зобов'язання як такі, що у подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю, користуючись методом ефективного відсотка, за винятком таких:

а) фінансові зобов'язання за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку. Такі зобов'язання, в тому числі похідні фінансові інструменти, які є зобов'язаннями, у подальшому оцінюються за справедливою вартістю;

б) фінансові зобов'язання, що виникають, коли передача фінансового активу не відповідає критеріям для припинення визнання або коли застосовується підхід подальшої участі.

в) контракти фінансової гарантії. Після первісного визнання емітент такого контракту у подальшому оцінює його за більшою з таких двох величин:

і) сума, визначена відповідно до МСБО 37 "Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи"; та

ii) сума, визнана первісно, мінус, у відповідних випадках, кумулятивна амортизація, визнана відповідно до МСБО 18 "Дохід".

г) зобов'язання надати позику за відсотковою ставкою, нижчою ніж ринкова. Після первісного визнання емітент такого зобов'язання у подальшому оцінює його за більшою з таких двох величин:

і) сума, визначена відповідно до МСБО 37; та

ii) сума, визнана первісно, мінус, у відповідних випадках, кумулятивна амортизація, визнана відповідно до МСБО 18.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство їх за їхньою справедливою вартістю плюс або мінус, у випадку фінансового активу або фінансового зобов'язання, що оцінюється не за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Подальша оцінка фінансових активів

Після первісного визнання Товариство оцінює фінансовий актив за справедливою вартістю або амортизованою собівартістю.

Товариство застосовує вимоги до зменшення корисності до фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство застосовує вимоги до обліку хеджування до фінансових активів, призначених як об'єкти хеджування.

Товариство класифікує всі фінансові зобов'язання як такі, що у подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю, користуючись методом ефективного відсотка, за винятком таких:

а) фінансові зобов'язання за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку. Такі зобов'язання, в тому числі похідні фінансові інструменти, які є зобов'язаннями, у подальшому оцінюються за справедливою вартістю;

б) фінансові зобов'язання, що виникають, коли передача фінансового активу не відповідає критеріям для припинення визнання або коли застосовується підхід подальшої участі. Параграфи 3.2.15 та 3.2.17 МСФЗ 9 застосовуються до оцінки таких фінансових зобов'язань;

в) контракти фінансової гарантії, як визначено у Додатку А. Після первісного визнання емітент такого контракту (окрім випадків, коли застосовуються параграф 4.2.1а) або б)) у подальшому оцінює його за більшою з таких двох величин:

і) сума, визначена відповідно до МСБО 37 "Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи"; та

ii) сума, визнана первісно, мінус, у відповідних випадках, кумулятивна амортизація, визнана відповідно до МСБО 18 "Дохід".

г) зобов'язання надати позику за відсотковою ставкою, нижчою ніж ринкова. Після первісного визнання емітент такого зобов'язання (окрім випадків, коли застосовується параграф 4.2.1а)) у подальшому оцінює його за більшою з таких двох величин:

i) сума, визначена відповідно до МСБО 37; та

ii) сума, визнана первісно, мінус, у відповідних випадках, кумулятивна амортизація, визнана відповідно до МСБО 18.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2 Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3 Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.4 Зобов'язання. Кредити банків

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4 Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1 Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

3.4.2 Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3 Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом з використанням таких щорічних норм:

Клас основних засобів	Строк корисної експлуатації ОЗ, (років)
земля	20
земля та будівлі	20
машини та обладнання	9
автомобілі	3
меблі та приладдя	9
офісне обладнання	9

Об'єкти основних засобів відображаються за первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та нарахованих збитків від знецінення.

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Справедлива вартість основних засобів що відносяться до інших об'єктів основних засобів визначалася на основі залишкової відновної вартості. Історична вартість включає витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням об'єктів основних засобів. Істотні витрати на відновлення або модернізацію об'єктів основних засобів капіталізуються і амортизуються протягом строку корисного використання відповідних активів. Всі інші витрати на ремонт і поточне обслуговування відображаються у звіті про фінансові результати у періоді їх виникнення.

У тому випадку, якщо об'єкт основних засобів складається з кількох компонентів, які мають різний строк корисного використання, такі компоненти враховуються як окремі об'єкти основних засобів. Товариство визнає вартість заміненого компоненту об'єкта основних засобів у складі його балансової вартості на момент виникнення, коли існує ймовірність того, що в майбутньому можуть бути отримані економічні вигоди від використання такого основного засобу і дані витрати можуть бути надійно оцінені. Замінні компоненти списуються у витрати в момент заміни. Усі інші витрати відображаються у звіті про фінансові результати в якості витрат по мірі їх виникнення.

3.4.4 Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Нематеріальні активи, придбані в рамках окремої угоди, обліковуються за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопиченого збитку від знецінення.

Амортизація нараховується лінійним способом протягом строку корисного використання нематеріальних активів. Очікувані строки корисного використання та метод нарахування амортизації аналізуються на кінець кожного звітного року, при цьому всі зміни в оцінках відображаються в обліку і звітності за наступні періоди.

Очікуваний строк корисного використання по класах нематеріальних активів представлений таким чином:

Клас нематеріальних активів	Строк корисної експлуатації НА, (років)
Комп'ютерні програми	1
Ліцензії	1
Інтернет сайти	1
Права на операційну оренду	1
Торгові марки	1

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з

метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1 Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариство або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2 Первісна та посліуюча оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливу вартість неможливо, Товариство обрає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6 Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендатор на початку

строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариства визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

Оренда – це контракт за яким власник активів (орендодавець передає іншій стороні (орендатору) ексклюзивне право користування активом за плату на визначений строк в часі. Початок терміну оренди – це найбільш рання з дат: або дата укладання договору, або прийняття сторонами зобов'язань у відношенні основних умов оренди.

Строк оренди – це період в продовж якого договір оренди не може бути розірваний, та на який орендар домовився орендувати актив.

Визначення того, чи є угода орендою, або чи містить вона ознаки оренди, засноване на аналізі змісту угоди на дату початку дії договору. У рамках такого аналізу потрібно встановити, чи залежить виконання договору від використання конкретного активу або активів переходить у право користування активом або активами в результаті даної угоди від однієї сторони до іншій, навіть якщо це не вказується в договорі явно.

Період амортизації по капітальних вкладеннях в орендовані основні засоби являє собою період, протягом якого Товариство має можливість продовжувати термін оренди з урахуванням юридичних положень, що регулюють відповідні умови продовження. Дане положення відноситься до договорів оренди офісного приміщення, за якими в неї є успішна історія продовження термінів оренди. Капітальні вкладення у орендовані основні засоби (офісне приміщення) амортизуються протягом строку корисного використання або терміну відповідної оренди, якщо цей термін коротший.

Залишкова вартість та строки корисного використання активів аналізуються і, при необхідності, коригуються на кожен звітну дату. У випадку виявлення ознак того, що балансова вартість одиниці, яка генерує грошові потоки, перевищує його оцінену суму очікуваного відшкодування, балансова вартість активу списується до його очікуваного відшкодування.

3.7 Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.8 Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.8.1 Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

3.8.2 Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.9 Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.9.1 Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;

за Компанією не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

суму доходу можна достовірно оцінити;

ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.9.2 Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.9.3 Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

3.9.4 Необоротні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність

Товариство класифікує необоротні активи та групи вибуття як утримувані для продажу, якщо їх балансова вартість підлягає відшкодуванню, в основному, за допомогою їх продажу, а не в результаті тривалого використання.

Необоротні активи та групи вибуття, класифіковані як утримувані для продажу, оцінюються за найменшим з двох значень - балансової вартості і справедливою вартістю за вирахуванням витрат на продаж. Критерій класифікації об'єкта у якості утримуваного для продажу вважається дотриманим лише в тому випадку, якщо ймовірність продажу висока, а актив, або група вибуття можуть бути негайно продані в своєму поточному стані.

Керівництво повинно мати твердий намір вчинити продаж необоротних активів, у відношенні яких повинна очікуватися відповідність критеріям визнання в якості завершеної операції продажу протягом одного року з дати класифікації. Основні засоби та нематеріальні активи після класифікації як утримуваних для продажу не підлягають амортизації.

Прибуток або збиток, що виник в результаті продажу активу, визначається як різниця між виручкою від продажу та балансовою вартістю активу, і відображається в звіті про фінансові результати.

3.9.5 Нематеріальні активи –Знецінення матеріальних і нематеріальних активів

На кожен звітну дату Товариство здійснює перевірку балансової вартості своїх матеріальних і нематеріальних активів з тим, щоб визначити, чи є ознаки, що свідчать про наявність якого-небудь збитку від знецінення цих активів. У випадку виявлення таких ознак Товариство розраховує відшкодовану вартість відповідного активу з метою визначення розміру збитку від знецінення (якщо такий є). Сума очікуваного відшкодування активу являє собою найбільшу з двох значень: справедливою вартістю за вирахуванням витрат на продаж або експлуатаційної цінності.

Сума очікуваного відшкодування визначається для індивідуального активу, за винятком випадків, коли актив не генерує грошові потоки, які є незалежними від грошових потоків, що генеруються іншими активами або групою активів. При оцінці експлуатаційної цінності передбачувані майбутні грошові потоки дисконтуються до поточної вартості з використанням коефіцієнта дисконтування до оподаткування, що відображає поточну ринкову оцінку вартості грошей у часі та ризики, специфічні для активу.

При визначенні справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж Товариство керується інформацією про останні ринкові транзакції, якщо такі мали місце. Якщо таких транзакцій не виявлено, застосовується найбільш підходяща модель оцінки для розрахунку справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж. Такі розрахунки підтверджуються відповідними коефіцієнтами, ринковими котируваннями акцій, які котируються на біржах, а також іншими індикаторами справедливої вартості. Щорічно Товариство здійснює перевірку наявності знецінення нематеріальних активів, які не мають визначеного терміну корисного використання за станом на кінець року, за

допомогою порівняння їх балансової вартості з сумою очікуваного відшкодування розрахованої як описано вище.

Справедлива вартість - Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату.

По вкладеннях в цінні папери, для яких активний ринок відсутній, справедлива вартість розраховується з використанням інших методів оцінки фінансових інструментів. Такі методи оцінки включають використання інформації про нещодавно здійснених на ринкових умовах угодах між обізнаними, зацікавленими здійснити таку операцію незалежними один від одного сторонами, або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення ціни.

Фінансові активи

Інвестиції, які визнаються в обліку і вибувають з обліку в момент вчинення правочину, у разі якщо придбання або продаж фінансового вкладення здійснюється у відповідності з договором, умови якого вимагають поставки протягом строку, встановленого на відповідному ринку, і первісно оцінюються за справедливою вартістю мінус транзакційні витрати, безпосередньо відносяться до угоди, за винятком фінансових активів, що відносяться до категорії активів, які оцінюються за справедливою вартістю через прибутки або збитки, які спочатку відображаються за справедливою вартістю.

Товариство застосовує МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

3.9.6. Запаси

Товарно-матеріальні запаси відображаються за найменшою з двох величин: собівартістю або ціною можливого продажу. Витрати з транспортування матеріальних запасів від постачальників до складу Товариства включаються до складу собівартості товарно-матеріальних запасів. Надані постачальниками знижки, які не є відшкодуванням прямих, додаткових і ідентифікованих витрат по просуванню товарів постачальників, також включаються до собівартості товарно-матеріальних запасів.

Ціна можливого продажу - це передбачувана ціна реалізації при здійсненні угоди на загальних умовах за вирахуванням оцінених витрат на виконання робіт та здійснення реалізації.

4. ОСНОВНІ ПРИПУЩЕННЯ, ОЦІНКИ ТА СУДЖЕННЯ

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Области, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;

відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;

є нейтральною, тобто вільною від упереджень;

є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;

визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4 Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5 Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожен звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

5. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ СПРАВЕДЛИВОЇ ВАРТОСТІ

5.1 Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами

	потоків		
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Інвестиційна нерухомість	Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний, витратний	Ціни на ринку нерухомості, дані оцінки професійних оцінювачів
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

6. Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності

Товариство вперше застосовує МСФЗ для формування фінансової звітності за період, що закінчується 31 грудня 2015 року (перша фінансова звітність за МСФЗ). Відповідно до вимог МСФЗ 1 в цьому випадку датою переходу на МСФЗ є 01 січня 2014 року.

7. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

7.1. Дохід від реалізації

	31.03.16	31.03.15
Дохід від реалізації послуг з управління активів	3686	2358
Дохід від реалізації інших послуг		
Всього доходи від реалізації	3686	2358

7.2. Собівартість реалізації

	31.03.16	31.03.15
Виробничі витрати		
Витратні матеріали		
Витрати на персонал		
Амортизація		
Зміни у залишках незавершеного виробництва та готової продукції		
Інші	0	0
Всього	0	0

7.3. Інші доходи, інші витрати

	2015	2014
Інші доходи		
0 Доходи від реалізації іноземної валюти		
Доходи від операційної оренди активів		
Дохід від зміни справедливої вартості інвестиційної нерухомості		
Інші доходи	0	0
Відшкодування раніше списаних активів		
Доходи від субсидії		
Всього	0	0
Інші витрати		
Благодійність		
Збитки від реалізації запасів		
Представницькі витрати		
Штрафи, пені	0	0
Витрати від зменшення корисності дебіторської заборгованості		
Інші витрати		
Збитки від курсових різниць		
Зменшення корисності необоротних активів		
Списання необоротних активів		
Збитки від зменшення корисності запасів		
Витрати на дослідження		
Збитки від реалізації необоротних активів		
Всього	0	0

7.4. Витрати на збут

	31.03.16	31.03.15
Витрати на персонал		
Маркетинг та реклама	2764	1501
Інші		
Всього витрат на збут	2764	1501

7.5. Адміністративні витрати

	31.03.16	31.03.15
Витрати на персонал	839	916
Утримання основних засобів		
Витрати на оренду	22	44
Амортизація основних засобів і нематеріальних	55	18
Інші	31	28
Всього адміністративних витрат	947	1006

7.6. Фінансові доходи та витрати

	31.03.16	31.03.15
Процентні доходи		
Процентний дохід за борговими цінними паперами		
Відсотки на депозитному рахунку в банку		
Всього процентні доходи	0	0
Процентні витрати		
Банківські кредити та овердрафти		
Фінансовий лізинг		
Всього процентні витрати	0	0

7.7. Податок на прибуток

Основні компоненти витрат з податку на прибуток за звітний період:

	31.03.2016	31.03.2015
Прибуток до оподаткування	-27	-149
Прибуток до оподаткування від припиненої діяльності	0	0
Всього прибуток до оподаткування	-27	-149
Податкова ставка	18%	18%
Податок за встановленою податковою ставкою		
Податковий вплив постійних різниць		
Витрати з податку на прибуток	-1	-55
Поточні витрати з податку на прибуток		
Відстрочений податок на прибуток		
Витрати з податку на прибуток		
в т.ч.:		
- витрати з податку на прибуток від діяльності, що триває		
- (відшкодування) з податку на прибуток від припиненої діяльності	0	0
Тимчасові різниці, які підлягають вирахуванню:		
резерв сумнівних боргів		
Забезпечення виплат персоналу		

Торговельна та інша кредиторська заборгованість
 Державні субсидії
 Довгострокова дебіторська заборгованість
**Всього тимчасових різниць, які підлягають
 вирахуванню**

Тимчасові різниці, які підлягають оподаткуванню:

Основні засоби та нематеріальні активи
 Запаси
 Торговельна та інша дебіторська заборгованість
 Інвестиції
 Короткострокові позики

**Всього тимчасових різниць, які підлягають
 оподаткуванню**

Чисті тимчасові різниці, які підлягають
 оподаткуванню

Чисті відстрочені податкові зобов'язання (%)

Відстрочені податкові зобов'язання

31.03.2016 31.03.2015

На початок періоду
 Відстрочені витрати з податку
 Податковий вплив змін резерву переоцінки
 інвестицій наявних для продажу

Відстрочені податки відображають чистий податковий ефект від тимчасових різниць між балансовою вартістю активів і зобов'язань для цілей фінансової звітності і для цілей оподаткування. Тимчасові різниці в основному пов'язані з різними методами визнання доходів та витрат, а також з балансовою вартістю певних активів. Постійні різниці в основному пов'язані з витратами на благодійність, штрафи.

7.8. Збитки від не поточних активів, утримувані для продажу.

Станом на 31.03.2016 Товариство не має не поточних активів, утримуваних для продажу.

7.9. Нематеріальні активи

	Нематеріальні активи	Незавершене будівництво	Всього
Справедлива вартість на 01.01.2016	9	0	9
Переміщення з незавершеного			
На 31.03 2016 року	8	0	8
Надходження	0		0
Переміщення з незавершеного будівництва			

7.10. Основні засоби

	Будівлі	Машини та обладнання	Транспорт	Меблі та приладдя	Незавершене будівництво	Всього
1	2	3	4	5	6	7
на 01.01.2016	0	462	0	0	0	462
Надходження	0	69	0	0	0	69
Переміщення з незавершеного будівництва						
Переміщення в інвестиційну нерухомість						
Вибуття						
На 31.03. 2016	0	531	0	0	0	531

7.15. Запаси

	01.01.2016	31.03. 2016
Незавершене виробництво (за історичною собівартістю)		
Витратні матеріали (за історичною собівартістю)	123	69
Всього запаси	123	69

7.16. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

	01.01.2016	31.03.2016
Торговельна дебіторська	994	748
Аванси видані		
Розрахунки з бюджетом		
Інша дебіторська заборгованість	13636	5272
Резерв під зменшення корисності дебіторської заборгованості		
Чиста вартість торговельної дебіторської	14630	6020

Дебіторська заборгованість Товариства не має забезпечення.

Простроченої дебіторської заборгованості Товариство не має.

7.17. Грошові кошти

	01.01. 2016	31.03.2016

Каса та рахунки в банках, в грн.	1	7919
Каса та рахунки в банках, в долл.		
Банківські депозити, в долл. США		
Всього	1	7919

7.18. Статутний капітал

Станом на 31 березня 2016 року зареєстрований та сплачений капітал складає 13 419 тис. грн.

7.19. Короткострокові забезпечення

	01.01.2016	31.03.16
Резерв відпусток	0	0
Пенсійне забезпечення за програмою з визначеним внеском		
Всього	0	0

7.20 Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	01.01. 2016	31.03 2016
Торговельна кредиторська	27	31
Розрахунки з бюджетом	52	6
Одержані аванси		
Заробітна плата та соціальні внески	8	28
Інші	600	8023
Всього кредиторська заборгованість	688	8088

8. Розкриття іншої інформації

8.1 Умовні зобов'язання.

8.1.1. Судові позови

Товариство не має судових позовів.

8.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

8.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

8.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані Товариства;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- Товариства, що контролюють Товариства, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

	01.01.2016		31.03.2016	
	Операції з пов'язаними сторонами	Всього	Операції з пов'язаними сторонами	Всього
1	2	3	4	5
Реалізація				
Придбання сировини та матеріалів				
Торгова дебіторська заборгованість				
Торгова кредиторська заборгованість				
Компенсація провідному управлінському персоналу				
Короткострокові виплати працівникам				
Виплати по закінченні трудової діяльності				

9. УМОВНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Операційна середа

Податкове законодавство та умови регулювання в Україні

Уряд України продовжує реформу економічної і комерційної інфраструктури в процесі переходу до ринкової економіки. У результаті законодавство, що впливає на діяльність підприємств, продовжує швидко змінюватися. Ці зміни характеризуються неясними формулюваннями, наявністю різних тлумачень і сформованою практикою винесення довільних рішень з боку влади. Інтерпретація керівництвом такого законодавства стосовно діяльності Компанії може бути оскаржена відповідними контролюючими органами. Зокрема, податкові органи займають фіскальну позицію при інтерпретації законодавства і визначенні розміру податків, і в результаті, можливо, що операції та діяльність, які раніше не оскаржувалися, будуть оскаржені. Отже, можуть бути донараховані податки, штрафи і пені. Три роки, що передують звітному, є відкритими для перевірки податковими органами.

Керівництво вважає, що Компанія нарахувала всі податки, що стосуються діяльності Компанії. У ситуаціях невизначеності Компанія здійснила нарахування податкових зобов'язань, виходячи з оцінки керівництвом імовірною величини відтоку ресурсів, які будуть потрібні для погашення таких зобов'язань. Керівництво Компанії, ґрунтуючись на трактуванні податкового законодавства, вважає, що зобов'язання з податків відображені в повному обсязі. Тим не менш, податкові та інші державні органи можуть по-іншому трактувати положення чинного податкового законодавства, і відмінності в трактуванні можуть мати істотні наслідки.

10. Політика управління ризиками

Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Компанія наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Компанія використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

За інвестиційними активами, оціненими за 3-м рівнем ієрархії (примітка 6.3), аналіз чутливості до іншого цінового ризику Компанія не здійснювало відповідно до п. 27 МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації».

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Компанії усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Компанії, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Компанії контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Компанії здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Компанія має намір позбутися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Для того щоб обмежити вище зазначені ризики, при виборі фінансових інструментів політика Компанії базується на високому рівні контролю з боку працівників Компанії з урахуванням вимог чинного законодавства України. Компанія мінімізує ризики диверсифікацій свого інвестиційного портфелю, аналізує фінансові активи перед їх покупкою і відстежує подальшу інформацію про ці активи, вкладаючи більшість своїх інвестицій з високими рейтингами надійності.

Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація [якщо застосовується, то яка саме] щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

За інвестиційними активами, оціненими за 3-м рівнем ієрархії аналіз чутливості до іншого цінового ризику Товариство не здійснювало відповідно до п. 27 МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації».

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості керівництвом Товариства здійснювало на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була розрахована історична волатильність курсу, що визначається як стандартне відхилення річної дохідності від володіння іноземною валютою за період.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових

